

Pēdējoreizi rediģēts 2011.gadā.

Hermanis Enzeliņš

Hermanis Enzeliņš ģimenē ir vecākais dēls, tāpēc pēc Rubenes draudzes skolas, Valmieras apriņķa un komercskolas beigšanas pārņēma Mičkēna vadīšanu. Hermaņa Enzeliņa mūžs visciešāk saistīts ar Kauguru un apkārtnes kultūrvēsturi. Par to liecina biedrību saraksts, kurās viņš darbojies, un daudzas no tām arī dibinājis:

- 1) Kauguru bezmaksas bibliotēka (1893., pēc citām ziņām 1896.);
- 2) Kauguru Lauksaimnieku biedrība (1898., no 1908. – Baltijas Lauksaimn. biedrība);
- 3) Kauguru – Mūrmuižas krājaizdevu sabiedrība (1900., pēc 1. pasaules kara – Baltijas Lauksaimniecības biedrības krājaizdevu sabiedrība);
- 4) Vidzemes tvaika kuļmašīnu īpašnieku biedrība (1908);
- 5) Valmieras lauksaimnieku ekonomiskā biedrība (1910., no 1915. – Baltijas patērētāju biedrība, no kuras izveidojās Valmieras patērētāju biedrība);
- 6) Sabiedrība „Zeme” (1917) – grāmatu veikals un spiestuve;
- 7) Baltijas lauksaimnieku zirgaudzētāju sabiedrība;
- 8) Vidzemes cukurbiešu audzētāju biedrība;
- 9) Valmieras 1. laukkopības biedrība;
- 10) Tālavas senatnes pētīšanas biedrība (1938.), un citur aktīva līdzdarbība.

Izdevis žurnālu „Lauksaimnieks” (1903. – 1905., kur līdzredaktors īsu brīdi arī Kārlis Ulmanis), mēnešrakstu „Zeme”(1910. – 1919. (1914. – 1915. redaktors K. Ulmanis) un 1924. – 1940.). Būdams 2. Saeimas deputāts, brīvā laikā Vēstures arhīvā studējis pagastu vēsturi, bijis pirmais latviešu ģenealoģijas pētnieks. Tā tika savākti materiāli par Cēsu un Trikātas ēsturi, kā arī grāmatai „Skati Valmieras pilsētas, draudzes un novada pagātnē”, kas izmantota arī šīs mājas lapas veidošanā.

Apbalvots ar Tēvijas balvu, Trīszvaigžņu ordeni un Atzinības krustu. Hermanis Enzeliņš, arī nokļuvis Vācijā, kur mitinās latviešu nometnēs Herrenwyk-ā un Farelē (Varel) kopā ar sievu un sievasmāsu, gatavojis priekšlasījumus nometnes vakariem, interesējies par netālo Lībeku, tās baznīcu un celtņu vēsturi, muzejiem, vedis tos rādīt citiem. (Tuvākam ciematam caurizgājis, atradis vācu senču kapeņu akmens bluķus, ko salīdzinājis ar senču kapenēm tēvzemē.) Miris 1953. gada 14. novembrī 86 gadu vecumā, apglabāts pie Hamburgas Geesthacht-as kapos līdz ar sievu Mariju.